

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Sedláka a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Mikroelektronika spol. s r. o.**, se sídlem Vysoké Mýto, Dráby 849, zastoupeného Mgr. Petrem Švadlenou, advokátem advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s. r. o. se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 19, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, za účasti: Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova a. s., se sídlem, Chomutov, Školní 6, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R52/2010/VZ-14311/2010/310/PMo,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R52/2010/VZ-14311/2010/310/PMo, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám Mgr. Petra Švadleny, advokáta advokátní kanceláře Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s. r. o. se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 19, náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 10 640 Kč,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u zdejšího soudu domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R52/2010/VZ-14311/2010/310/PMo.

I. Podstata věci

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R52/2010/VZ-14311/2010/310/PMo, byl zamítnut žalobcův rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 7. 4. 2010, č. j. ÚOHS-S46/2010/VZ-3756/2010/510/MOn. Tímto rozhodnutím žalovaný ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (osoby na řízení zúčastněné) učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „dodávka a zavedení odbavovacího systému MHD a VLD“ rozhodl tak, že správní řízení ve věci žalobcova návrhu se v částech, které se týkají podmínek zadání veřejné zakázky, podle § 114 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“), zastavuje, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou (výrok I.). Výrokem II. pak správní řízení v ostatních částech žalobcova návrhu podle § 118 ZVZ zastavil.

Výrok I. rozhodnutí žalovaný odůvodnil tak, že součástí žalobcova návrhu jsou vedle námitek proti hodnocení nabídek a výběru nejvhodnější nabídky i obsáhlé námítka proti podmínkám zadání veřejné zakázky (zejména se jedná o námítka týkající se obsahové nejednoznačnosti kritéria hodnocení "Výstupy a statistika", stanovení způsobu hodnocení nabídek podle tohoto kritéria hodnocení, stanovení vah subkritérií tohoto kritéria, vysoké váhy tohoto kritéria ve vztahu k poměrné části předmětu veřejné zakázky, které se hodnotící kritérium týká, atd.). Podle žalovaného ale žalobce řádné námítka směřující proti podmínkám zadání nepodal (žalobce sice podal námítka proti podmínkám zadání, avšak učinil tak až dne 15.1.2010, přičemž lhůta pro jejich podání marně uplynula již dne 2.12.2009). Vzhledem k tomu není žalobce oprávněnou osobou pro podání návrhu proti podmínkám zadání. Výrok II. pak žalovaný odůvodnil tím, že neshledal v postupu zadavatele žádné pochybení. Jednotlivými žalobcem tvrzenými pochybeními se podrobně zabýval.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce předně namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť žalovaný neuvedl ve výroku ani v odůvodnění, z jakého důvodu správní řízení podle § 118 ZVZ zastavil. Tuto skutečnost namítal žalobce v rozkladu a předseda žalovaného se s ní ve svém rozhodnutí nevypořádal. Žalobce poukazuje též na to, že po uzavření smlouvy není možné podle § 118 ZVZ meritorně přezkoumávat zadávací řízení na základě návrhu.

Žalobce shledává rozhodnutí nepřezkoumatelným i z toho důvodu, že se žalovaný nevypořádal s jeho námítkou, že se nejednoznačnost vymezení dílčího

kritéria „Výstupy statistika“ vůči uchazečům projevila teprve v průběhu hodnocení nabídek a proto bylo možné námitku proti nejednoznačnosti vymezení dílčího kritéria a nejednoznačnosti způsobu hodnocení tohoto kritéria uplatnit teprve po provedeném hodnocení, což se uchazeči mohli dozvědět až ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek.

Žalobce dále namítá nejednoznačný způsob hodnocení dílčího kritéria „Výstupy a statistika“. Podle jeho názoru existuje rozpor mezi str. 7 zadávací dokumentace, kde je uveden způsob hodnocení tohoto kvantitativního dílčího hodnotícího kritéria, a hodnocením provedeným hodnotící komisí, která je hodnotila kvalitativně. Žalobce kvantitativnost hodnocení dovozuje z textace přílohy č. 3 zadávací dokumentace, která obsahovala ve vztahu ke konkrétním požadavkům kolonky ano / ne.

Žalobce namítá také, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek je toliko uvedeno souhrnné bodové ohodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Výstupy a statistika“, bez toho, aby byl konkrétní bodový zisk slovně odůvodněn. Žalobce pochybení shledává též v tom, že hodnotící komise brala v úvahu i nezávislost, resp. závislost navrženého řešení na stávajícím operačním systému zadavatele. Tuto skutečnost však zadavatel v zadávací dokumentaci neuvedl. Vzhledem k tomu žalobce navrhuje rozhodnutí předsedy žalovaného zrušit jako nezákonné.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a svoje rozhodnutí považuje za zákonné. Vzhledem k tomu navrhl žalobu zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

V podané replice žalobce setrval na svých závěrech i na požadavku napadené rozhodnutí zrušit.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále též s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud žalobu přezkoumal v mezích žalobních bodů a shledal ji důvodnou. Rozhodoval přitom bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky v § 51 s. ř. s.

Předně se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností.

Jak již uvedl Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, in Soudní judikatura ve věcech správních č. 27/2000, z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými

úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Obdobně judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1282/2007: „*Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.*

V daném případě žalobce v rozkladu mj. namítal, že napadené prvostupňové rozhodnutí je nezákonné, poněvadž bylo vydáno až poté, co byla uzavřena smlouva. Uvádí, že smlouva na realizaci předmětu dané veřejné zakázky byla uzavřena dne 6.4.2010, zatímco předmětné rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až dne 7.4.2010 a nebyla tak splněna podmínka vyplývající z § 118 ZVZ, podle které je možné rozhodnout, pokud nedošlo k uzavření smlouvy mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. Tuto námitku převzal předseda žalovaného i do rekapitulační části svého rozhodnutí v bodu 19. V části, kde se věnuje vypořádání námitek, pak předseda žalovaného k této námitce v bodu 33. svého rozhodnutí uvádí: „*Pokud se jedná o konstatování navrhovatele, v rámci kterého zpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že bylo vydáno až poté, co byla uzavřena smlouva, považují za vhodné zdůraznit následující skutečnosti. Úřad svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S46/2010/VZ-2910/2010/510/MOn ze dne 2.3.2010 zamítnul návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, kterým měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, neboť důvody uvedené v návrhu na vydání předběžného opatření posoudil jako neopodstatněné. Následně Úřad již zahájené správní řízení zastavil, poněvadž v postupu zadavatele neshledal pochybení, které by mělo nebo mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky“.*

Z uvedeného je zřejmé, že se sice předseda žalovaného výslovně nevyjádřil k tvrzení žalobce, že rozhodnutí je nezákonné (rozporné s § 118 ZVZ), neboť bylo řízení zastaveno až po uzavření smlouvy, nicméně z kontextu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že ani tuto námitku důvodnou neshledává. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze totiž dovést, že předseda žalovaného shledává postup žalovaného v souladu se ZVZ, za situace, kdy byl návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítnut. Přestože se mohl předseda žalovaného touto námitkou zabývat podrobněji a důkladně rozebrat, že žalovanému samotné uzavření smlouvy nijak nebránilo zastavit řízení podle § 118 ZVZ, lze tento závěr dovést z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to tak není z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

Nad rámec uvedeného je třeba dodat, že ani soudu není zřejmé, na základě čeho žalobce dovozuje, že by uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky bránilo žalovanému meritorně přezkoumat napadené úkony zadavatele a po shledání nedůvodnosti podaného návrhu následně zastavit řízení podle § 118 ZVZ. V daném případě byl aplikován ZVZ ve znění účinném před novelou provedenou zákonem č. 417/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, neboť byly přezkoumávány úkony zadavatele při zadávání veřejné zakázky, které bylo zahájeno v roce 2009 (a tedy předem dnem účinnosti zákona č. 417/2009 Sb.). Podle čl. II bodu 1 zákona č. 417/2009 Sb. se

zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Podle bodu 2 tohoto ustanovení se v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, která byla zahájena po dni nabytí účinnosti tohoto zákona a která na zadávání veřejných zakázek nebo soutěž o návrh podle čl. II bod 1 navazují, postupuje podle dosavadních právních předpisů. (tuto skutečnost ostatně žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvádí – bod 66. a 67.).

Podle § 118 ZVZ ve znění účinném před novelou provedenou zákonem č. 417/2009 Sb. nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad uloží nápravné opatření tím, že zruší zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivý úkon zadavatele, jinak řízení zastaví.

Z citovaného ustanovení jednoznačně plyne, že po uzavření smlouvy žalovaný nemůže uložit nápravné opatření. Nijak z citovaného ustanovení neplyne, že by po uzavření smlouvy nemohl zastavit správní řízení z důvodu, že v postupu zadavatele neshledá žádné pochybení. Tím spíše za situace, kdy k uzavření smlouvy došlo podle žalobního tvrzení pouhý jeden den před vydáním prvostupňového rozhodnutí, tak jako se stalo v daném případě.

Soud se tedy neztotožňuje se žalobcem, že by mělo dojít k zastavení řízení podle § 118 ZVZ s odůvodněním, že je řízení zastavováno proto, že již došlo k uzavření smlouvy a žalobci by tak měla být vrácena kauce. Vrácení kauce je upraveno v § 115 odst. 2 ZVZ, podle něhož je kauce příjmem státního rozpočtu, jestliže Úřad řízení zahájené na návrh pravomocným rozhodnutím zastaví podle § 118, ZVZ, jinak Úřad kauci spolu s úroky vrátí navrhovateli do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí. V daném případě žalovaný neshledal v postupu zadavatele žádné pochybení a z tohoto důvodu správní řízení podle § 118 ZVZ zastavil. Důvod pro vrácení kauce podle citovaného ustanovení tedy nebyl naplněn.

Ani námitka žalobce, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný správní řízení zastavil, nebyla shledána důvodnou. Z obsáhlé části odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 5-17) je totiž jednoznačně zřejmé, že se žalovaný zabývá jednotlivými žalobcem namítanými údajnými pochybeními zadavatele, které žalovaný neshledává důvodnými. Na závěr (v bodu 65.) pak sice toliko uvádí, že *„na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad správní řízení v těch částech návrhu, ve kterých byl navrhovatel oprávněnou osobou pro podání návrhu ve smyslu zákona, zastavil podle § 118 zákona, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí“*, to však samo osobě nezpůsobuje na straně žalovaného žádné pochybení. Přestože žalovaný výslovně v tomto rekapitulačním odstavci a ani ve výroku rozhodnutí neuvádí, že k zastavení řízení podle § 118 ZVZ došlo z toho důvodu, že žalovaný neshledal žádné z namítaných pochybení v postupu zadavatele, nespátřuje na tom soud nic nezákonného, neboť tento závěr je zcela jednoznačně patrný z obsáhlého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.

Žalobce shledává nepřezkoumatelnost rozhodnutí i v tom, že se předseda žalovaného nevypořádal s jeho námitkou, že se nejednoznačnost vymezení dílčího kritéria „Výstupy statistika“ vůči uchazečům projevila teprve v průběhu hodnocení nabídek, a proto bylo možné námitku proti nejednoznačnosti vymezení dílčího kritéria a nejednoznačnosti způsobu hodnocení tohoto kritéria uplatnit teprve po provedeném hodnocení.

Tuto námitku žalobce v rozkladu rovněž uplatnil, ostatně předseda žalovaného ji v rekapitulační části svého rozhodnutí výslovně zmiňuje v bodu 17. a rovněž se s ní také v bodu 32. vypořádává, neboť zde uvádí, že se *„ani námitce navrhovatele poukazující na skutečnost, že předmětné námitky proti podmínkám zadání mohl uplatnit až na základě provedeného hodnocení nabídek, nelze vyhovět. Daná hodnotící kritéria i způsob hodnocení nabídek totiž zadavatel stanovil v oznámení o veřejné zakázce i v zadávací dokumentaci, se kterou se měli možnost seznámit všichni uchazeči. Je tak nade vše pochybnost, že uchazeči měli možnost proti uvedeným podmínkám zadání podat námitky zadavateli“*.

Z uvedeného tedy plyne, že se předseda žalovaného touto námitkou zabýval, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, že ji důvodnou neshledává a naopak má za to, že námitky proti podmínkám mohl a měl žalobce uplatnit již po seznámení se s těmito podmínkami. Bylo by jistě vhodnější, kdyby předseda žalovaného výslovně vyvrátil též tvrzení žalobce, že se nejednoznačnost vymezení dílčího kritéria „Výstupy statistika“ vůči uchazečům projevila teprve v průběhu hodnocení nabídek, nicméně, pokud tak neučinil, nezatížil svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností. Z odůvodnění jeho rozhodnutí je totiž zřejmý názor žalovaného, že proti zadávacím podmínkám a jejich případné nejednoznačnosti je třeba brojit námitkami podanými ve lhůtě počínající dnem, kdy se s nimi uchazeč seznámí. Soud přitom s tímto závěrem souhlasí a podotýká, že je třeba odlišit nejednoznačnost zadávacích podmínek a nejednoznačnost hodnocení (ostatně žalobce v daném případě namítal obě). Soud má přitom za to, že jsou-li již zadávací podmínky zadány nejednoznačným (a tedy netransparentním) způsobem a tato nejednoznačnost se skutečně projeví až při hodnocení nabídek, zásadně je pak hodnocení na základě těchto podmínek nejednoznačné (a tedy netransparentní). Tato námitka (netransparentnosti hodnocení) přitom byla žalobcem uplatněna a žalovaný se jí ve svém rozhodnutí zabýval, shledal ji nedůvodnou a svůj závěr odůvodnil.

Soud považuje za nezbytné zdůraznit, že zmíněným postupem nelze obcházet zmeškání lhůty pro podání námitek proti zadávacím podmínkám (obsaženým v oznámení zadávacího řízení a v zadávací dokumentaci); platí tedy, že pokud námitky dodavatele podávané k zadavateli podle § 110 zákona ZVZ, směřují pouze proti zadávacím podmínkám (obsaženým v oznámení zadávacího řízení a v zadávací dokumentaci), pak patnáctidenní lhůta pro jejich podání začíná běžet podle § 110 odst. 3 uvedeného zákona ode dne, kdy se dodavatel o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl, tedy ode dne, kdy se dodavatel seznámil se zadávacími podmínkami; nejpozději tato lhůta začne běžet den následující po uplynutí lhůty pro

podání nabídek, neboť s veškerými zadávacími podmínkami se dodavatel musel seznámit předtím, než podal nabídku, aby na ně mohl svojí nabídkou reagovat.

Důvodnou přitom soud neshledal ani námitku, že z prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, v jakém rozsahu žalovaný správní řízení zastavil jako podané osobou neoprávněnou a v jakém rozsahu je zastavil podle § 118 ZVZ. Jak vyplynulo z výroku prvostupňového rozhodnutí, pod bodem I. žalovaný zastavil podle § 114 odst. 3 ZVZ správní řízení ve věci žalobcova návrhu v částech, které se týkají podmínek zadání veřejné zakázky; ve výroku II. pak v ostatních částech správní řízení zastavil podle § 118 ZVZ. Soud přitom takovouto specifikaci považuje za dostatečnou. Z uvedené je totiž zřejmé, že řízení o návrhu v části, kterou je zpochybňován způsob zadání veřejné zakázky je zastaveno, neboť byl v této části návrh podaný osobou neoprávněnou. Takovéto vymezení je dostatečné, aniž by bylo třeba výslovně uvádět, které konkrétní námitky a tvrzení pod tuto definici spadají. Soud má totiž za to, že je zřejmé, že se jedná o všechna tvrzení, kterými jsou zpochybňovány podmínky zadání veřejné zakázky. Ostatně ani žalobce neuvádí žádnou konkrétní námitku, kterou měl žalovaný přezkoumat a neučinil tak.

Soud tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo ze žalobcem tvrzených důvodů nepřezkoumatelné.

Žalobce dále namítá nejednoznačný způsob hodnocení subkritéria „Výstupy a statistiky“. Podle jeho názoru existuje rozpor mezi str. 7 zadávací dokumentace, kde je uveden způsob hodnocení tohoto kvantitativního dílčího hodnotícího kritéria, a hodnocením provedeným hodnotící komisí, která je hodnotila kvalitativně. Žalobce kvantitativnost hodnocení dovozuje z textace přílohy č. 3 zadávací dokumentace, která obsahovala ve vztahu ke konkrétním požadavkům kolonky ano / ne.

V bodě 1.7 zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že nabídky budou hodnoceny podle následujících kritérií hodnocení a jim odpovídajících vah:

- A. Výstupy a statistika 40 %
- B. Celková cena za zakázku 30 %
- C. Záruční doba 10 %
- D. Splnění servisních požadavků 10 %
- E. Smluvní pokuty 10 %.

Pokud šlo o kritérium A. "Výstupy a statistika" tak zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že "Bude hodnoceno podle vyplněné přílohy č. 3– požadavky na výstupy a statistiky. Uchazeč, který u příslušné položky (subkritéria dílčího kritéria) nabídne pro zadavatele nejvýhodnější hodnotu, obdrží za takové subkritérium 100 bodů. Další hodnocené nabídky získávají bodovou hodnotu (přepočtené body), která vznikne násobkem 100 a poměru hodnoty hodnocené nabídky k nejvhodnější nabídce". V příloze č. 3 "Požadavky na výstupy a statistiky" zadavatel specifikoval celkem 35 subkritérií dílčího kritéria hodnocení "Výstupy a statistika", které jsou zařazeny do 9 kapitol. Některé kapitoly obsahují jen jedno subkritérium (např. kapitola „Prezentace“), naopak jiné kapitoly jich obsahují více (např. „Požadavky na SW“

sedm subkritérií, „Výstupy a statistika pro dopravu“ také sedm subkritérií). Každé subkritérium obsahuje řádek "Odpověď" s kolonkami k zaškrtnutí "ano" a "ne" (uchazeči měli u každého subkritéria vyznačit, zda jejich řešení konkrétní požadavek zadavatele splňuje, či nikoliv). V dalším řádku byl prostor pro napsání komentáře ke konkrétnímu subkritériu. K tomuto komentáři zadavatel v příloze uvádí: *„V komentářích může uchazeč uvést podrobnější informace nebo vysvětlení ke konkrétní podmínce (např. jakým způsobem uchazeč naplňuje, přesahuje podmínku, nabídne lepší technické řešení apod.). Při hodnocení nabídek budou informace uvedené v komentáři podkladem pro hodnocení konkrétní podmínky“.*

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ve vztahu ke kritériu A. vyplynulo, že žalobce obdržel celkem 2382,70835 bodů; což je přepočtených bodů 70,42227. Zatímco druhý uchazeč obdržel celkem 3383,45836 bodů; což je přepočtených 100 bodů. Dále je zde uvedeno, že *„s ohledem na rozsáhlost hodnocení tohoto dílčího kritéria je podrobné slovní hodnocení obsaženo v příloze č. 1. V příloze č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek je uvedeno bodové hodnocení“.* V příloze č. 1 je pak uveden přehled a porovnání jednotlivých výhod a nevýhod řešení obou hodnocených uchazečů rozdělený do šesti skupin („SW“, „Způsob zadávání sestav, Zadávání filtrů“, „Vypovídající schopnost výstupů“, „Jednoduché uživatelsky snadné zobrazování detailních sestav ze souhrnných dat /jeden zdroj dat/ formou postupného rozkladu“, „Export výsledků do externího SW“, „Ostatní – nebylo předmětem hodnocení“). V příloze č. 2 je pak u jednotlivých subkritérií uvedeno bodové hodnocení.

Z uvedeného tedy soudu plyne, že nelze souhlasit se žalobcem, že hodnotící komise, a tedy zadavatel pochybil, pokud za každé subkritérium, které žalobce splnil vyplněním kolonky „ano“, nepřidělil žalobci 100 bodů. Jak je totiž uvedeno v zadávací dokumentaci, 100 bodů obdrží ten uchazeč, který „nabídne pro zadavatele nejvýhodnější hodnotu“, přičemž v příloze č. 3 k zadávací dokumentaci je jednoznačně napsáno, že v komentáři ke každému subkritériu „může uchazeč uvést podrobnější informace nebo vysvětlení ke konkrétní podmínce (např. jakým způsobem uchazeč naplňuje, přesahuje podmínku, nabídne lepší technické řešení apod.). Při hodnocení nabídek budou informace uvedené v komentáři podkladem pro hodnocení konkrétní podmínky“. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že zmíněná subkritéria byla tzv. kvantitativní (tj. pokud uchazeč subkritérium splní, obdrží plný počet bodů), ale naopak se jednalo o subkritéria tzv. kvalitativní (tj. že 100 bodů obdrží ten uchazeč, který příslušné subkritérium splní nejlépe). Právě komentář ke způsobu splnění jednotlivých subkritérií byl podkladem pro posouzení kvality splnění těchto kritérií (což bylo jednoznačně uvedeno v zadávací dokumentaci). To bylo jednoznačně uvedeno v zadávací dokumentaci a v souladu s tím také zadavatel (hodnotící komise) postupoval.

Žalobce dále namítá, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek je pouze souhrnné bodové ohodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Výstupy a statistika“, bez toho aby byl konkrétní bodový zisk slovně odůvodněn. Na podporu svého názoru se dovolává rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2007,

sp.zn. 5 Afs 6/2007, kde je zdůrazněno, že „*popis hodnocení by měl být podrobný zvláště u nekvantifikovatelných kritérií, jako je kritérium reference. Vzhledem k tomu, že je však kritériem nekvantifikovatelným, musí hodnocení tohoto kritéria komise ve zprávě slovně zdůvodnit počet přidělených bodů. K samotnému hodnocení nabídek komisí pro posouzení a hodnocení je nutné uvést, že k hodnotícím tabulkám je nutné připojit i písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, resp. stručné slovní okomentování svého názoru a postupu, který vedl k přidělení konkrétního počtu bodů, případně na základě jaké úvahy přidělil té které nabídce vyšší nebo nižší počet bodů. Přidělený počet bodů musí proporcionálně odpovídat údajům uvedeným v nabídkách uchazečů. Nejvhodnější nabídkou se rozumí nabídka nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. Aby bylo celkové hodnocení nabídek transparentní s možností jeho ověření správnosti a přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky, je třeba znát důvody, které vedly jednotlivé hodnotitele k rozdílnému bodovému hodnocení u stejného kritéria. Z toho vyplývá, že je nezbytné rozdílné názory hodnotitelů doprovodit písemným komentářem s uvedením důvodů, které vedly hodnotitele k přidělení příslušného počtu bodů“.* Citované rozhodnutí se sice vztahovalo k předchozímu ZVZ (zákonu č. 199/1994 Sb.), nicméně závěry zde obsažené je podle názoru soudu třeba vztáhnout i na daný případ. Ostatně i žalovaný ve svém rozhodnutí vyslovuje souhlas se závěry Nejvyššího správního soudu obsaženými v citovaném rozhodnutí a v daném případě je shledává zcela splněné.

Podle § 80 odst. 1 a 2 ZVZ o posouzení a hodnocení nabídek pořídí hodnotící komise písemnou zprávu, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Neprováděla-li hodnotící komise hodnocení nabídek podle § 79 odst. 6 ZVZ, zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje údaje související s hodnocením nabídky. Zprávu podepisují všichni členové hodnotící komise, kteří se účastnili jednání hodnotící komise, na němž bylo hodnocení nabídek provedeno. Bezodkladně po ukončení své činnosti předá hodnotící komise zprávu společně s nabídkami a ostatní dokumentací související s její činností zadavateli.

V souladu s § 6 ZVZ musí zadavatel dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Pokud jde o zásadu transparentnosti, tak ta má zajistit, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Transparentním postupem pak soud chápe takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně. Naopak, jak již zdejší soud uvedl například ve svém rozhodnutí ve věci sp. zn. 31 Ca 166/2005, požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány „*takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře*

kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“

Jak vyplynulo ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, tak ta v daném případě obsahuje toliko počty bodů, které jednotliví uchazeči obdrželi v jednotlivých dílčích kritériích. V příloze č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek jsou pak uvedeny počty bodů, které jednotliví uchazeči obdrželi v jednotlivých subkritériích. V příloze č. 1 je pak uveden přehled a porovnání jednotlivých výhod a nevýhod řešení obou uchazečů, který je rozdělen do šesti skupin, z nichž skupina poslední navíc není vůbec předmětem hodnocení. Názvy těchto skupin přitom nekorespondují ani s kapitolami, do nichž jsou subkritéria v zadávací dokumentaci rozdělena.

Z uvedeného má tedy soud za to, že je třeba se žalobcem souhlasit v tom, že absentuje slovní odůvodnění bodového ohodnocení jednotlivých subkritérií, neboť slovní hodnocení obsažené v příloze č. 1 se nevztahuje k jednotlivým subkritériím, kterých je 35, ani ke kapitolám, kterých je 9, ale k hodnotící komisí vytvořeným skupinám, kterých je 6. Z uvedeného hodnocení přitom nelze shledat, proč hodnotící komise udělila jednotlivým uchazečům za konkrétní subkritéria konkrétní bodové ohodnocení, a to ani tehdy, pokud by soud vyšel z výhod a nevýhod obsažených v příloze č. 1. U některých subkritérií nelze vůbec shledat, do které skupiny (nebo do kterých skupin) náleží. Navíc i u těch subkritérií, u nichž je zřejmé do které ze skupin patří, nelze dovodit, proč jim hodnotící komise udělila konkrétní bodové ohodnocení. Jako příklad je možné uvést skupinu „Vypovídající schopnost výstupů“ na str. 2 přílohy č. 1 zprávy o hodnocení a posouzení nabídek. Do této skupiny lze podle názoru soudu zařadit např. subkritérium „Výkaz nejetých a duplicitně jetých spojů“ či „Výkaz pro Ministerstvo dopravy“. Každé z uvedených subkritérií má přitom jiné bodové ohodnocení, přestože slovní popis zmíněné skupiny je shodný. V příloze č. 1 je tak skutečně uvedeno toliko shrnutí některých sledovaných parametrů bez přímé souvislosti na jednotlivá subkritéria, jak uvádí žalobce v žalobě.

Nelze tedy souhlasit se žalovaným, který uvádí, že „ze zprávy o posouzení a hodnocení je tedy zřejmé, že komise hodnotila dle předem stanovených hodnotících subkritérií, jaké bodové ohodnocení bylo konkrétní nabídce v konkrétním subkritériu přiděleno a z porovnání řešení lze zjistit, z jakého důvodu byla konkrétní nabídka hodnocena lépe či hůře oproti druhé hodnocené nabídce. Uvedený postup hodnocení považuje Úřad za transparentní, přezkoumatelný a věcně správný“. Naopak je třeba souhlasit se žalobcem, že hodnotící komise v daném případě do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (ani do žádné z jejích příloh) neuvedla písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, resp. stručné slovní okomentování svého názoru a postupu, který vedl k přidělení konkrétního počtu bodů u jednotlivých subkritérií. Postup hodnotící komise při hodnocení tohoto dílčího kritéria (resp. jednotlivých subkritérií) je tak nekontrolovatelným a nečitelným, a tedy netransparentním (rozporným s § 6 ZVZ). Pokud žalovaný dospěl k závěru opačnému, jedná se o závěr nezákonný.

Jestliže bylo hodnocení jednotlivých subkritérií dílčího hodnotícího kritéria „Výstupy a statistika“ shledáno netransparentním, neboť není zřejmé, na základě čeho

hodnotící komise přidělovala jednotlivých konkrétním subkritériím bodové ohodnocení, nezabýval se již soud námitkou, že hodnotící komise upřednostňovala nabízené řešení, které bylo nezávislé na stávajícím operačním systému zadavatel.

IV. Závěr

Ze shora uvedených důvodů tedy soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu. Žalovaný tedy danou věc posoudí znovu s tím, že má najisto postaveno, že hodnotící komise do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (ani do žádné z jejích příloh) neuvedla písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, resp. stručné slovní okomentování svého názoru a postupu, který vedl k přidělení konkrétního počtu bodů u jednotlivých subkritérií dílčího hodnotícího kritéria „Výstupy s statistika“ a postupovala tak netransparentně a tedy v rozporu s § 6 ZVZ.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 2000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za tři úkony právní služby, po 2 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika, tedy 7200 Kč. To vše podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce předložil osvědčení o registraci k DPH, byla zmíněná částka navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Celkem se tedy jedná o částku 10 640 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Pokud se žalobce domáhal přiznání náhrady nákladů řízení i za vyjádření podané dne 14. 9. 2011, v němž vyúčtoval náklady řízení a sdělil soudu, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, tak náklady na tento úkon nepovažuje soud za účelně vynaložené. Tytéž informace mohl totiž žalobce uvést i v podané replice o dva týdny později.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady řízení vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28.5.2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová